

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a Dr. Óvári Judit ügyvéd által képviselt felperesnek a Magyar Államkincstár alperes ellen illetménykülönbözet megfizetése iránt a Szegedi Munkaügyi Bíróságon 8.M.524/2006. szám alatt megindított és a Csongrád Megyei Bíróság 2.Mf.22.053/2006/3. számú ítéletével befejezett perében a jogerős ítélet ellen a felperes részéről előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Csongrád Megyei Bíróság 2.Mf.22.053/2006/3. számú ítéletének az illetménykülönbözet iránti felperesi kereseti kérelmet elutasító részét - a felperest 18.000 forint első- és másodfokú eljárási költség megfizetésére kötelező rendelkezésével együtt - hatályon kívül helyezi és a Szegedi Munkaügyi Bíróság 8.M.524/2006/4. számú ítéletét e körben helybenhagyja.

A jogerős ítéletnek az eljárási illeték állam általi viselésére vonatkozó rendelkezését nem érinti.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 10.000 (tízezer) forint másodfokú és felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

I n d o k o l á s

A felperes közszolgálati jogviszonyban állt az alperes alkalmazásában. 2006. február 7-étől 2006. augusztus 7. napjáig felmentési idejét töltötte, mely időre a munkavégzési kötelezettség alól a munkáltató mentesítette. A közigazgatási szerv 2006. február

21-én a közszolgálati jogviszony megszűnésével kapcsolatos okmányokat a felperes részére átadta, valamint intézkedett - az akkor érvényes illetményalap figyelembevételével - a felmentési időre járó átlagkereset egyösszegű kifizetése iránt.

A köztisztviselői illetményalap 2006. április 1-jétől 36.800 forintra emelkedett, mely alapján a felperes havi illetménye 380.000 forintról 400.200 forintra változott.

A felperes a munkaügyi bírósághoz benyújtott keresetében 84.636 forint illetménykülönbözet megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Az alperes közigazgatási szerv az összegszerűséget nem vitatta, azonban álláspontja szerint a felperes köztisztviselő a felmentési időszakra nem illetményre, hanem átlagkeresetre jogosult, és az ezen időszakra kiszámított átlagkeresetet a felperes pedig megkapta, így a kereseti kérelem elutasítását kérte.

A Szegedi Munkaügyi Bíróság 8.M.524/2006/4. számú ítéletével a felperes keresetének helyt adott és kötelezte az alperest a 84.636 forint illetménykülönbözet, valamint 12.000 forint perköltség megfizetésére. Kötelezte továbbá az alperest 7000 forint eljárási illeték megfizetésére.

A munkaügyi bíróság álláspontja szerint az alperes hivatkozása, mely szerint a felperest a felmentési időre átlagkereset illeti meg, helytálló. A közigazgatási szerv azonban az átlagkereset kiszámításakor figyelmen kívül hagyta a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény (Ktv.) 71. §-ának (2) bekezdését, melynek értelmében az átlagkereset megállapításakor alkalmazni kell a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény (Mt.) 152. §-ának (3) bekezdését. Az Mt. 152. §-ának (3) bekezdése alapján a felperest megillető illetményt az átlagkereset esedékessége időpontjában érvényes összegben kell figyelembe venni. A Ktv. 42. §-ának (1) bekezdése szerint a köztisztviselő a közszolgálati jogviszonya alapján havonta illetményre jogosult, így a felperes átlagkeresete megegyezik a felemelt illetménnyel.

Az alperes fellebbezése folytán eljáró Csongrád Megyei Bíróság 2.Mf.22.053/2006/3. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és a felperes keresetét elutasította.

A másodfokú bíróság ítéletének indokolása szerint a felperest a felmentési időre megillető átlagkereset esedékességének napja az utolsó munkában töltött nap, ami a perbeli esetben 2006. február 7-e volt. Ezért a 2006. február 21-i kifizetéskor az alperes jogszerűen vette alapul a 2006. február havi illetmény összegét, tekintve, hogy a felperes időbéres díjazásban részesült.

A megyei bíróság megváltoztatta az elsőfokú ítélet illeték fizetésére kötelező rendelkezését is, miután az alperest az illetékmentesség a Illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdésének a/ pontja alapján illette meg.

A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a munkaügyi bíróság ítéletének helybenhagyását kérte annak indokai alapján.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a másodfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. A felülvizsgálati ellenkérelem indokolása szerint a megyei bíróság a tényállást helyesen állapította meg és helyes jogi következtetést vont le a megállapított tényállásból.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. §-ának (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem alapos.

Helyesen hivatkozott a munkaügyi bíróság ítéletének indokolásában a Ktv. 42. §-ának (1) bekezdésére, mely szerint a köztisztviselő a közszolgálati jogviszonya alapján havonta alanyi jogosultságot szerez az illetményére. Ezt az alanyi jogot nem érinti, hogy a felmentési időre az alperes a munkavégzési kötelezettség alól felmentette. A Ktv. rendelkezései alapján a felperes közszolgálati jogviszonya a felmentési idő utolsó napján szűnik meg, és nem az utolsó munkában töltött napon.

Az utolsó munkában töltött napon a felek között pénzügyi elszámolás történik, amely azonban a helyes értelmezés szerint nem jelentheti azt, hogy a felperes a munkavégzés alóli felmentésére figyelemmel a törvény alapján megemelt illetményre ne lenne jogosult. A jogszabályon alapuló magasabb illetmény akkor is megilleti a felperest, ha a felek között az elszámolás az utolsó munkában töltött napon megtörtént.

A kifejtettekre figyelemmel a másodfokú bíróság tévesen alkalmazta az elsőfokú bíróság által helyesen irányadónak tekintett jogszabályokat, ezért a felperesnek az illetmény-különbözet iránti kereseti kérelmét elutasító döntése jogszabálysértő.

A megyei bíróság jogerős ítéletében megalapozottan hivatkozott az Illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. §-a (1) bekezdésének a/ pontjára, amely szerint az alperest személyes illetékmentesség illeti meg.

Mindezekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a Csongrád Megyei Bíróság 2.Mf.22.053/2006/3. számú ítéletének az illetménykülönbözet iránti felperesi kereseti kérelmet elutasító részét - a felperest 18.000 forint első- és másodfokú eljárási költség megfizetésére kötelező rendelkezésével együtt - hatályon kívül helyezte és a Szegedi Munkaügyi Bíróság 8.M.524/2006/4. számú ítéletét e körben helybenhagyta.

A jogerős ítéletnek az eljárási illeték állam általi viselésére vonatkozó rendelkezését nem érintette.

A felperes másodfokú és felülvizsgálati eljárási költségét a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján a pervesztes alperes köteles megfizetni.

Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. tv. 5. §-a alapján a felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Budapest, 2007. szeptember 26.

Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, Dr. Zanathy János s.k. előadó bíró, Dr. Tálné Dr. Molnár Erika s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

bírószági tisztviselő